

Paraules d'agraïment

Un any enrere, mentre la pandèmia ens estabornia la salut i l'humor, vaig acceptar la distinció de Convidat d'Honor que m'oferia la Comissió dels Tonis de Taradell. No sé pas si me'l mereixia, aquest reconeixement, però reconec i confesso que em va fer molta il·lusió rebre'l, justament, al meu poble, és a dir, a casa, que és on sempre fa més gràcia rebre aquesta mena de miraments. Vaig rendir-me plenament, doncs, al veredicte emès per l'Alt Tribunal dels Tonis de Taradell, que presideix amb molta passió i eficiència Josep Preseguer, i no vaig presentar, per tant, cap recurs al respecte.

N'estic content, molt content, i la contemplació esporàdica de la peça de record que em regalaren -un plat de ceràmica preciós que tinc penjat a la paret del passadís que porta a la biblioteca de casa- encara em produeix un pessigolleig entranyable. M'agrada recordar que, ja aleshores, vaig dedicar la distinció a una persona molt vinculada als Tonis que ens havia deixat uns mesos enrere, i també a un **col·lectiu que sempre ha lluitat pel manteniment i la dignificació de la pagesia, i avui em plau reincidir en aquest recordatori doble aprofitant aquestes paraules d'agraïment.**

La persona és en Jaume Miralpeix i Cruells, en Jaume de Ca la Laia, com el solíem anomenar; un home apassionat i dotat d'una gran memòria, enamorat tremendament del patrimoni cultural i de les tradicions de la vila de Taradell i un dels impulsors més fermes en la tasca tan meritòria de recuperació de la Festa dels Tonis. Crec que som molts els qui encara n'enyorem els coneixements que tenia del batec i la respiració de la nostra pagesia i, especialment, les seves explicacions entusiàstiques i amenes alhora sobre les activitats i les eines manuals del camp, la quantitat d'animals domèstics que aconduïen molts veïns del poble i la llarga corrua de topònims del nostre entorn que duia gravats a la memòria i a l'ànima.



FOTO: Gemma Preseguer

El col·lectiu, al seu torn, és el de les nostres pageses, les dones fortes i valentes, sovint massa sacrificades, que animen el món rural i que han esdevingut -tots nosaltres en coneixem exemples propers- els puntals principals de moltes cases de pagès. **Reivindico de nou el deute impagable que tenim tots plegats envers aquestes veritables heroïnes de la terra perquè, com sol passar desgraciadament amb altres realitats del món rural, no quedin rebaixades ni desdibuixades en l'àlbum general de fotografies de la vida pagesa durant les properes dècades, sinó que, ben al contrari, hi brillin amb llum pròpia.**

Desitjo que aviat tombem completament del revés la porfídiosa malura que encara no ens deixa de petja i que puguem celebrar la festa dels Tonis ben lliures de traves i restriccions. Els carrers de Taradell enyoren la gent endiumenjada i embadalida que aplega la celebració del tradicional Passant dels Tres Tombs.

—
ANTONI PLADEVALL I ARUMÍ
Escriptor i doctor en filologia clàssica



FOTO: Mae Mu, Unsplash